

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011069
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2120011069.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXXX/X, pre prečin sexuálneho zneužívania podľa § 202 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 132 odsek 2 a § 127 odsek 8 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27.11.2023, sp. zn. 3T/37/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.4.2024 v Trnave takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku a s použitím § 285 písmeno a) Trestného poriadku sa

A. B. F. G. H. I. F., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXXX/X,

oslobodzuje,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava pod č. 1 Pv 275/18/2207-51 zo dňa 12. 05. 2020, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 132 ods. 2 Trestného zákona a § 127 ods. 8 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od bližšie nezisteného obdobia v roku 2014 do XX. XX. XXXX, kedy poškodený maloletý J. F. J., narodený XX. XX. XXXX, nadobudol plnoletosť, v meste Hlohovec J. K. L. M., v rodinnom dome na ulici C. L. XX, v tom čase ako druh N. B., s ktorou sa neskôr oženil a ktorá je matkou poškodeného J. F. J., počas jej neprítomnosti, keď vykonával nad poškodeným dozor, vyžadoval od neho, aby ho tento orálne uspokojoval a zároveň ho podnietil k iným sexuálnym praktikám, za čo mu poskytol finančnú odmenu, pričom poškodenému maloletému J. F. J. nespôsobil žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 27.11.2023, sp. zn. 3T/37/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany sp. zn. 1Pv 275/18/2207 zo dňa 12.5.2020, ktorého skutku sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku, a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný po porade s obhajcom vzdal práva na podanie odvolania aj za oprávnené osoby a prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) podal odvolanie.

Odvolanie prokurátor odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 11.12.2023, v ktorom uviedol, že v danej trestnej veci bolo už rozhodnuté rozsudkom zo dňa 16.3.2022, kedy okresný súd uznal obžalovaného za vinného, ale na odvolanie obžalovaného bol tento rozsudok uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/70/2022 zo dňa 13.12.2022 v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na znovu prejednanie a rozhodnutie s tým, že je opätovne potrebné vypočuť obžalovaného, poškodeného J. F. J. (ďalej len „poškodený“) a svedkov N. B., F. A. a E. O. s cieľom odstrániť rozpory v ich výpovediach ohľadom času, kedy malo prísť k spáchaniu skutku.

Okresný súd po vrátení veci a doplnení dokazovania rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, pričom vo veci nebolo sporné, že k orálnemu styku medzi poškodeným a obžalovaným došlo, avšak spornou bolo určenie času, kedy k tomu došlo, teda či to bolo v čase pred alebo po dovŕšení plnoletosti poškodeného. Prokurátor uviedol, že poškodený sa narodil dňa X.XX.XXXX, teda v súlade s § 136 Trestného zákona sa za plnoletého považuje dňom XX.XX.XXXX.

Prokurátor poukázal na niektoré časti výpovedí obžalovaného aj svedkov, ktoré podľa neho ozrejmujú časové súvislosti. Obžalovaný uviedol, že potom, čo sa poškodený spoznal s F. A. už k orálnemu uspokojovaniu nedochádzalo, pričom v dome s poškodeným prespával cez víkendy už v roku 2016, kedy pracoval v Nemecku, pričom svedkyňa F. A. uviedla, že sa s poškodeným spoznala v septembri 2016 a pár tvorili od 6.10.2016, pričom do domácnosti, kde býval poškodený, prišla až na Veľkú noc roku 2017, kedy sa s poznala s obžalovaným a matkou poškodeného N. B.. Niekedy v tomto období sa mal poškodený svedkyňu A. zdôveriť, že ho mal obžalovaný v minulosti viac krát znásilňovať. Svedkyňa N. B., matka poškodeného uviedla, že vzťah s obžalovaným začal v máji 2015, kedy si písali cez sociálne siete a asi za trištvrte roka svedkyňa zoznámila obžalovaného s poškodeným, teda svojim synom, pričom v priebehu roka 2016 obžalovaný v ich domácnosti prespával a poškodený sa mal matke v náznakoch sťažovať na nevhodné sexuálne správanie obžalovaného. Svedok E. O. uviedol, že poškodený mu mal hovoriť o sexuálnom zneužívaní zo strany obžalovaného ešte pred tým, ako začal chodiť poškodený so svedkyňou F. A., čo bolo v čase, keď poškodený ešte nebol plnoletý, lebo poškodený sa so svedkyňou A. zoznámil v septembri 2016. Poškodený aj pri opätovnom vypočutí zotrval na období, kedy ku skutku došlo, aj na spôsobe konania a ďalších podrobnostiach, pričom uviedol, že sa zdôveril ohľadom správania obžalovaného svedkom E. O. a F. A..

Podľa prokurátora dôveryhodnosť poškodeného potvrdzuje aj znalecké dokazovanie, podľa ktorého u poškodeného neboli zistené fabulácie, konfabulácie, či iné patologické obsahy v myslení, pričom poškodený vie správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť. Znalkyňa sa pri výsluchu vyjadrila aj k listu poškodeného adresovanému matke, v ktorom poškodený priznal, že si skutok vymyslel a že to ľutuje, kedy uviedla, že poškodený list písal v zložitom duševnom rozporení z väzenia. K vierohodnosti poškodeného znalkyňa uviedla, že by poškodený nebol schopný nejakú vec viac krát zopakovať, ak by sa nestala, avšak poškodený si nevie zážitky uložiť časovo. Znalkyňa teda nespochybnila vierohodnosť poškodeného.

Prokurátor mal za to, že vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov v súhrne v časovom kontexte s ostatnými životnými situáciami, predovšetkým v súvislosti so začiatkom vzťahu poškodeného so svedkyňou A., bolo dôvodné mať za to, že k sexuálnemu zneužívaniu poškodeného obžalovaným dochádzalo ešte pred dosiahnutím plnoletosti poškodeného.

Prokurátor navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril podaním prostredníctvom obhajcu doručeným okresnému súdu dňa 19.12.2023, kde uviedol, že prokurátorom uvádzané skutkové zistenia sú nesprávne a v rozpore s obsahom vykonaných dôkazov. Obžalovaný sa od začiatku trestného konania ešte ako svedok k sexuálnemu styku s poškodeným priznal, pričom jeho výpovede aj v neskoršom štádiu konania boli konzistentné. Obžalovaný poukázal podrobne na výpovede svedkov N. B., F. A. a poškodeného, zdôrazniac časové súvislosti ohľadom toho, kedy sa mal stať skutok. Taktiež poukázal na to, že poškodený podal trestné oznámenie o skutku až v roku 2019, kedy bol poškodený vo výkone trestu. Poškodený sa tiež priznal, že svoju matku a obžalovaného asi tri krát vykradol. Obžalovaný taktiež poukázal na zápis v liste vlastníctva o darovaní domu z 16.11.2017, kedy tento dom začal obžalovaný

prerábať a v nehnuteľnosti odvtedy býval. Obžalovaný tiež uviedol, že poškodený mal subjektívnu motiváciou vypovedať v neprospech obžalovaného. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Za účelom prejednanía odvolania prokurátora nariadil Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) termín verejného zasadnutia, ktorého sa zúčastnili prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca. Upovedomený poškodený sa verejného zasadnutia nezúčastnil. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho nedoplnil, nakoľko žiadne návrhy v tomto smere neboli.

V konečnom návrhu prokurátor krajskej prokuratúry žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie poukazujúc na písomné odôvodnenie odvolania. Obhajca obžalovaného sa pridržiaval podaného písomného vyjadrenia k odvolaniu s tým, že vykonaným dokazovaním sa ustálilo, že ku skutku došlo v období, keď už bol poškodený plnoletý, preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný sa pripojil k vyjadreniu svojho obhajcu s tým, že skutok sa stal, keď mal poškodený už 18 rokov.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, avšak s ohľadom na závery vykonaného dokazovania okresným súdom, kedy ustálil, že skutok sa stal, avšak v období po X.XX.XXXX, teda v inom období ako bolo uvedené v obžalobe, bolo potrebné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa žalovaný skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, stal.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, prokurátor mu v odvolaní konkrétne procesné pochybenia nevytýkal, krajský súd sa preto v rámci odvolacieho prieskumu zameril len na také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, avšak také chyby konania nezistil.

Odvolacím prieskumom krajský súd zistil, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu, kedy po vrátení veci na znovu prejednanie a rozhodnutie doplnil dokazovanie v určenom rozsahu, správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne vyhodnotil všetky dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne okresný súd všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciiach § 2 odsek 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 odsek 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Stále platí, že na preukázanie viny musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného v požadovanej forme zavinenia, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. V danom prípade obžalovaný nepoprel, že ho poškodený orálne uspokojoval, avšak uviedol, že sa tak stalo až v čase, keď bol poškodený už plnoletý.

Krajský súd sa na základe vykonaného dokazovania po posúdení všetkých dôkazov jednotlivo i v ich súhrne stotožňuje so skutkovým záverom okresného súdu, že nebolo jednoznačne preukázané, že k orálnemu styku poškodeného s obžalovaným dochádzalo v čase pred plnoletosťou poškodeného, ale nestotožňuje sa s prijatým právnym záverom okresného súdu, že stíhaný skutok nie je trestným činom, nakoľko skutok tak ako je formulovaný v obžalobe, ak by sa preukázalo jeho spáchanie v žalovanom období, by bol trestným činom. Keďže okresný súd nemal z dokazovania preukázané, že skutok sa stal v období ako uvádza obžaloba, bolo potrebné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, stal, a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa skutok stal práve v období od roku 2014 do 9.10.2016. V danom prípade bolo potrebné zohľadniť, že konanie obžalovaného voči poškodenému opísané v obžalobe po dovŕšení plnoletosti poškodeného, nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť.

Krajský súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové závery okresného súdu, na ktoré v celom rozsahu odkazuje. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora, ich podstata spočívala v tom, že mal za to, že z vykonaného dokazovania bolo dostatočne preukázané, že ku skutku malo prísť pred dovŕšením plnoletosti poškodeného.

V prvom rade krajský súd uvádza, že pre určenie plnoletosti poškodeného sa neuplatní ustanovenie § 136 Trestného zákona pre počítanie času ako to uvádza prokurátor v odvolaní, ale to kedy fyzická osoba nadobudne plnoletosť upravuje § 8 odsek 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého plnoletosť sa nadobúda dovŕšením osemnásteho roku, čo v prípade poškodeného znamená dňom jeho osemnástich narodením, teda X.XX.XXXX. Z dokazovania pritom nevyplývalo, že by ku skutku malo prísť v deň osemnástich narodením poškodeného. V konaní tak, ako na to poukázal prokurátor, bolo potrebné z vykonaného dokazovania vyhodnotiť, či ku skutku prišlo pred alebo po dovŕšení plnoletosti poškodeného.

Vo vzťahu ku skutku je potrebné uviesť, že pri ňom boli prítomní len obžalovaný a poškodený. Vypočutí svedkovia vypovedali len o tom, kedy im mal poškodený o skutku povedať.

Pokiaľ prokurátor poukazuje na výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol aj to, že potom ako sa poškodený spoznal s F. A. už k orálnemu uspokojovaniu nedochádzalo, pričom z výpovede svedkyne A. jednoznačne vyplynulo, že sa zoznámili v septembri 2016 a pár tvorili od 6.10.2016, čo má preukazovať, že sám obžalovaný priznal spáchanie skutku pred plnoletosťou poškodeného, treba uviesť, že obžalovaný ani poškodený sa nevyjadrili, kedy mal poškodený obžalovanému povedať o vzťahu so svedkyňou A., keďže k tomu mohlo prísť aj po dlhšom čase od ich zoznámenia, najmä ak svedkyňa A. bola prvýkrát v domácnosti poškodeného, kde sa zoznámila s jeho matkou a obžalovaným, až na Veľkú noc roku 2017. Toto vyjadrenie obžalovaného, na ktoré poukázal prokurátor preto nemožno vytýčať z kontextu ostatných udalostí, podľa ktorých obžalovaný uvádzal, že k orálnemu styku s poškodeným malo dochádzať na prelome rokov 2016 až 2017.

Čo sa týka svedkyne F. A. táto uviedla, že poškodený jej mal v období okolo Veľkej noci roku 2017 povedať, že ho mal obžalovaný v minulosti viac krát znásilňovať, a to počas ich vzťahu, avšak svedkyňa neuviedla bližšie obdobie, kedy malo ku skutku podľa poškodeného prísť.

Vo vzťahu k výpovedi svedka E. O., kde prokurátor poukazuje na to, že svedok uviedol, že poškodený mu o sexuálnom zneužívaní obžalovaným začal hovoriť ešte pre tým, ako začal chodiť so svedkyňou F. A., treba poukázať na to, že svedok E. O. súčasne uviedol, že poškodený so svedkyňou A. začal chodiť začiatkom roka 2017. U svedka E. O. nebolo zisťované, kedy sa o chodení poškodeného so svedkyňou A. dozvedel, preto jeho vyjadrenie nie je jednoznačné v tom smere, že mu poškodený ešte pred 9.10.2016 hovoril o zneužívaní obžalovaným. Okrem toho poškodený uviedol, že to svedkovi O. povedal ako prvému, a to v čase, keď už mal vzťah so svedkyňou A..

Z výpovede matky poškodeného svedkyne N. B. vyplynulo, že poškodený jej o skutku povedal, až potom, čo sa zoznámil s priateľkou, pričom k tomu malo prísť, keď poškodený chodil do tretieho ročníka a išlo mu na 19. rokov.

Ani jeden z vypočutých svedkov rovnako ako obžalovaný neuviedli také skutočnosti, ktoré by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukazovali, že sa skutok mal stať do dovŕšenia plnoletosti poškodeného, pričom nebolo možné časti výpovedí svedkov a obžalovaného dávať do kontextu len s faktickými zisteniami, kedy sa presne poškodený zoznámil so svedkyňou A. a kedy spolu začali chodiť, čo bolo možné oprieť o konkrétne dátumy, ale bolo potrebné zohľadniť to, kedy sa ostatní svedkovia, či obžalovaný o ich vzťahu vôbec dozvedeli, čo žiadny z nich neuviedol.

Pokiaľ prokurátor poukazoval na dôveryhodnosť poškodeného, ktorá bola potvrdená aj znaleckým dokazovaním, je potrebné zohľadniť to, že poškodený aj pri opätovnom vypočutí zotrval na svojom tvrdení, že sa skutok mal stať, už keď mal 13 rokov a chodil do 6. alebo 7. ročníka špeciálnej školy, potom čo jeho mama odišla na operáciu, pričom si pamätá aj to, kedy jeho mama priviedla obžalovaného prvýkrát k nim domov. Poškodený tvrdil, že sexuálne zneužívanie obžalovaným trvalo od jeho 13 do 18 rokov a skončilo sa, keď odišiel z domu. Tieto vyjadrenia poškodeného nemožno považovať za vierohodné, už len s poukazom na to, že k zoznámeniu obžalovaného s matkou poškodeného prišlo až v máji 2015, kedy sa prvýkrát stretli, pričom asi za trištvrte roka prišiel obžalovaný do domácnosti poškodeného prvýkrát. Teda k prvému stretnutiu obžalovaného s poškodeným mohlo prísť až na začiatku roka 2016, kedy mal poškodený viac ako 17 rokov. Tvrdenie poškodeného o tom, že k jeho sexuálnemu zneužívaniu obžalovaným malo prichádzať od jeho 13 rokov je evidentne nepravdivé. Časový kontext výpovede poškodeného je treba hodnotiť s poukazom na vyjadrenie znalkyne, že poškodený s ohľadom na jeho mentálnu úroveň nie je schopný zopakovať dva, trikrát tú istú vec, ktorá sa nestala, opakuje len to, z čoho mal nejaký zážitok, či pozitívny alebo negatívny, ale časové a priestorové súvislosti, alebo zasadenie udalosti do určitého časového rámca pre neho nehrá žiadnu úlohu a nie je to schopný popísať. Z tohto pohľadu je možné hodnotiť výpoveď poškodeného, že sa skutok stal ako vierohodnú, čo v konečnom dôsledku nepopiera ani obžalovaný, avšak nemožno považovať za vierohodné tvrdenia poškodeného o tom, kedy k sexuálnemu zneužívaniu malo prísť, keďže poškodený nie je schopný zážitky uložiť do určitého časového rámca.

Okolnosť za akej situácie a s akou motiváciou poškodený písal list matke o tom, že si skutok vymyslel, nie je pre posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaného významná, keďže sám obžalovaný potvrdil, že ho poškodený orálne uspokojoval, skôr to svedčí o tom, že keď chcel poškodený obnoviť z výkonu trestu vzťah s matkou, klamal aj o tom, čo sa malo stať.

Ak prokurátor poukázal na to, že vierohodnosť poškodeného nebola znalkyňou spochybnená, treba prihliadnuť na výpoveď znalkyne, kde doplnila, že sa to vzťahuje k prežitým udalostiam, ale nie k časovým a priestorovým súvislostiam týchto udalostí.

Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Všeobecným pravidlom určujúcim hodnotenie dôkazov je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito a v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V konkrétnostiach posudzovaného prípadu krajský súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku predstavuje dostatočný základ pre oslobodzujúci výrok. Okresný súd v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah ohľadom skutkových zistení rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a jasne a zrozumiteľne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Podľa názoru krajského súdu avšak okresný súd nepostupoval správne, keď obžalovaného na základe skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaných dôkazov oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, ale bolo potrebné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, stal, a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa skutok stal práve v období od roku 2014 do 9.10.2016. Teda z vykonaného dokazovania nebolo dokázané, že sa stíhaný skutok v období od roku 2014 do 9.10.2026 stal, preto bolo dôvodné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku a nie podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku ako rozhodol okresný súd.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 odsek 4 Trestného poriadku) .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.